

PAPOTU

—I jo li vaig dir: Com que no tinc diners, haurà de cobrar del troç.

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda

::

El Rei dels Music-Halls

TRIO MORENO JULIA ESPAÑA

Entrada lliure

Restaurant a la carta

Butaques gratis

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió, 7.—Gran Cafè Concert Restaurant a la carta dia i nit
Tots els dies tarde i nit

LA 2ème REVUE DE L'ALCAZAR ACTUALISADA

PAPITU

el famós setmanari barcelonés, representat en aquesta REVUE per la simpàtica primera triple còmica senyoreta Consol Diego, cantarà els espatarrants còmics que tant èxit obtenen setmanalment en les columnes del citat PAPIU.

GRAN EDÉN CONCERT

Asalto 12

Music-Hall Concert-Restaurant Parisièn

Vesteixis a cà BASTIDA

Passell de Graola, 18

Trajes a mida desde 25 ptes.

La baratura de nostres preus s'explica per la raó de que nosaltres suprimim tota classe d'intermediaris, operant a l'igual que la casa *Curzon Brotter* de Londres, únics que fan lo que sembla un miracle que no és mes que'l resultat d'una organització única en el món, de quina casa som representants en aquesta plaça.

La casa contrau el compromís formal de retocar tot trajo que no vagi a la perfecció.

Envii'ns vostè son nom i adreça, i rebrà gratuïtament nostres últimes creacions en mostres i figurins, al mateix temps que un sistema especial que li permetrà de pendres vostè mateix les mides.

Almanac del "PAPITU" 1913

Ha sortit la segona edició

Teatre Arnau

Music-Hall de Moda

35 NOTABLES I HERMOSES ARTISTES

Extraordinari èxit!

EUGENIA ROCA

Ingenua y genial
coupletista

POSADA PRIM

Ronda Sant Antoni, 29

Esmerat servei en Coberts i a la carta

Luxoses habitacions

TURÓ-PARK

Esplèndit lloc

d'ATRACCIONS

Articles per
a tota classe
de sports

Únic depòsit
de balons i
raquetes ==

Turner
Especial

RONDA SANT ANTONI, N.º 59

Saturno Parc

Monumentals Sports i originals
atraccions. — Centre de diversió
esplèndida i artística. — Seguretat

mecànica

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelays 88
Hores de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESPANYA, trimestre Ptas. 2
ESTRANGER 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en sos responsables
i sense autors.—No's tornen els originals.

Des de París

Cròniques autèntiques

Dinar presidit per M. Steeg, ex-ministre: cotisació, quinze francs. Així resen les invitacions llançades per l'Unió Llatina, una unió profilàctica i diatèsica presidida per un Doctor Cobos, madrileny i porteny tot a l'hora, que és un *portento* per la xistera i el jaqué, la xistera a lo Figuerola, el jaqué a lo Rossendo Serra i pels ríços que li cauen sobre la frente i per altres bandes. El banquet, ont s'hi ha menjat garbanços, ha tingut lloc al palau del *Quai d'Orsay* i ha sigut en honor dels periodistes espanyols que han acompanyat al Rei. Allí no hi ha mancat ni en Gómez Carrillo, ni els senyors Díez i Alonso de la Cambra de Comerç espanyola, ni cap dels galàpags que xuclen la sava dels pobres llegidors de l'altre banda dels Pireneus.

El banquet, per valdre sols quinze francs, ha sigut un èxit; banderes, castanyoles, tango, manzanilla, olè, estocades, zapateados, arròç a la biscaïna, madronyos, aigua-ardent, boleros, ous fregits, ous remenats, salsa de tomàtec, embutits, criadilles, truites, xerès i tot lo que vostès vulguin. Ah! I discursos. Discursos de fraternitat, i tots discutien, de cerimonia, i tots feien la seva, d'homenatge i tots s'estripaven i s'esgarrapaven per sota mà. Sort que al final les dones, que no eren espanyoles, sinó de Batignoles, ho han fet redressar tot i les coses han anat naturalment al lloc pel qual han sigut fetes. En Javierito Bueno ha ballat una dansa del ventre, que ni la Delyane. En Ruben Dario se sentia bisbe i confessava i beneïa les pecadores, mentres a l'exministre li queia la baba i els criats li anaven aixugant de gota en gota.

Part de fóra se sentien visques i mueres, i els cops de puny que els *sergents de ville* allargaven als pacífics passejadors. El senyor Rigalt, el de la florida barba, donava ordres per telèfon i cridava: *Hallò! Hallò!*

La setmana, fóra d'això ha estat bastant trista. L'única distracció aprofitable ha sigut la coneixença que hem fet d'una dona tant candorosa, que el cor se'n trenca de pensar-hi. Acaben de venir a París, amb el seu marit. An ell l'han fet de les brigades municipals. Ella renta els plats, para la taula i tot lo demés que ha de parar. L'altre dia, quan ell s'en va anar, de bon matí, va dir-li:

—Mira Agnès, no't moguis de casa. Car si per etzar trobessis algú i abusés de tu, me sortirien banyes al front.

—Ves-te'n, ves-te'n tranquil. I are! Jo no ho vull pas, no ho vull pas.

Però quan ell va tornar, an ella li va semblar que tornava massa aviat. I quan el va veure venir, va esclafar a riure al donar-se compte que tenia'l front tant llis com abans. I va dir-li:

—Que ets embusterol! mira que ets embusterol!

PIF PAF

P. S.

HISTORIA NATURAL

Fauna francesa

18. *Raymond Poincaré*.—El marit de la *gueuse*.
19. *Edmond Rostand*.—El marit de la *faisana*.
20. *Saint-Saens*.—El marit de *Dalila*.
21. *Henri de Regnier*.—El marit de la *criolla*.
22. *M. Deibler*.—El marit de la *viuda*.

Fauna espanyola i hispano-americana

6. *Luis Bonafoux*.—A copia de dir que els tenia ben posats, are que fa dissabte, els busca i no els trova.
7. *Picasso*.—Cubista per tots vints costats. Molt talent, molt esperit, i una quarta dimensió incalificable.
8. *Conde de Pradera*.—En lloc d'anar a la vicaria, es la *Vicaria* que va cap an ell. Hi ha homes que neixen de peus i que quan cauen, com els gats, cauen de quatre potes.
9. *José-Juan Cadenes*.—Cadenes de roses i fulles de rosa i tot es rosat, com les flors rosades que la lluna prodiga a les dones o les cintes de les camises de les mundanes que tots sabem, qui més qui menys, deslligar.
10. *Enrique Larreta*.—Bigotis de general; cap d'hús-sar de la guardia; millonari per part de la dona; escriptor a ratos, ministre a totes hores i el gall dels galliners sud-americans.

Fauna catalana

21. *Josep M. Xiró*.—Escolà de Zarathustra, romeu del Nirvana i heràldic pregonador de les virtuts cinegètiques dels cinocèfals i de les virtuts fàliques del dit del deu Mahs-Fho-Tuth.
22. *Ramón Pichot*.—Un Pichot.
23. *Luis Pichot*.—Un altre Pichot.
24. *Ricart Pichot*.—Un altre Pichot.
25. *Soletat Villafranca*.—La viuda alegre. (Presidenta honoraria de totes les entitats lliure-pensadores i de totes les lligues masòniques de totes les ciutats del món de menys de tres mil habitants.)
26. *Alexandre Cortada*.—«Bibliòfil que va i ve». (*Xenius*, Glosari, any VIII, glosa «Brindis».)
27. *Amadeu Marin*.—Abonat al *Moulin de la Galette*, com nosaltres mateixos. Es l'amo de *Mundial* i dicta la llei a na Carme Karr. Ha heretat un brillant de 500.000 francs, un dels més grossos del món, que figurarà en les antologies. Va afeitat com un prebere, però no creu amb els capellans. Predica i practica l'amor lliure i devora'l PAPITU com ell sol.
28. *Alfons Maseras*.—*Noli me tangere*.
29. *Antonio Roger*.—Pinta, monta, passeja, flirteja, posa pis, posa lapins, posa piques a Flandes i gasta la plata que es un *contento*. Promet una prima de mig milió al que li dongui un remei contra la calvicie.
30. *Josep Palmarola*.—Feu-li un nus a la cua.

P. P.

—Comprem faves?

—Al no, nola, ja n'estic massa tipa.

Carnet de la setmana

(Imprescindible per a tot veritable llegidor de PAPITU)

Diumenge, 4.—Professó llarga i de dones lletges. Saludem a l'elegant parella *Henry el Carmen*. Provenen del Casino Municipal de Nica, ont han fet furor amb el tango. Els veiem ballar en el *foyer* de l'*Eden*, ont son aplaudidíssims.—I a propòsit de l'*Eden*: En *Jaume*, el grandiloqüent *Jaume*, el superferolític i mai prou papitejat *Jaume*, el de la cabellera masculina més seductora, ha tingut la sort d'esser pare. Té un infant que es una perfecció. Dintre de pocs dies el nano serà batejat, doncs no es incompatible l'*Eden* amb els sacraments que mana la Mare Iglesia. PAPITU ressenyarà aital solemnitat. Avui per avui sols endressa al gran *Jaume* la més efusiva de les enhorabones, desitjant-li que aquest continui la propagació de l'especie i la perpetuació de la cabellera.

Dilluns, 5.—Afortunadament cau a les nostres pecadores mans un programa que repartien en el *Teatro del Bosque* amb motiu del ball de les flors, titulat *Mayo Florido*. En aquest programa llegim els següents versos, que obrariem com uns descatsats si no tinguéssim la frescura de publicar. Diuen aixís:

*El Bosque ha florecido
¡viva la blanca bandera!
amor que estabas dormido
despierta ¡ya es primavera!
(Saca, saca, la cadera.)*

Aquest darrer vers, que es el millor, es nostre.

Un altre:

*En el Bosque, amor mio,
el día 3 te esperaré,
para gozar de alegría
y de flores te llenaré.
(Bè, bè, bè).*

Tambè és nostre el darrer, que recorda perfectament als béns que tant amoinen al veinat. Finalment aquest:

*El mes de mayo ha llegado
y trae muchas alegrías.
Por el camino ya van cantando,
cigüeñas y golondrinas.*

Visca el poeta *Don Mariano* y la *cigüeña* que l'inspira!

Dimars, 6.—*Sant Quadrat*, segons resa el santoral.—*La Mora*, la cèlebre matrona *María la Mora*, a qui la piqueta de la Reforma va fer fugir del carrer de Gignàs, ha obert els seus salons en el carrer de la Mercè. Si's tractés d'un *Tupinamba* potser ens fariem pagar la *réclame*, però com que's tracta d'un *momolombo*, fem l'elogi de la casa dedicada al culte del mingo.—Dintre de pocs dies torna amb nosaltres la cèlebre ballarina russa *Mlle. Napierkowska*, que en el passat mes de setembre va treure al PAPITU de pollaguera. Ve al *Tívoli*.

Dimecres, 7.—Arriva el *kapellmeister* *Fremz Beidler*, qui ve a dirigir els festivals wagnerians. Està gras, bo, no s'ha tret el bigoti, beu cervesa, sua, engega doscents «colossal» per segon, de lo que ens alegrem moltíssim. Aquell espatec de dona que li diuen la *Passim* es troba també a casa, disposada a fer patir a tota la cristiandat.—Nostre insubstituïble *Recaredo*, guanyador de cors i de fortunes, l'home qui gasta més en roba interior, agafa l'express i s'en va a Marsella acompanyat de la *Juanita*. A despedir-los a l'estació de França hi eren un emplet de consums qui potser portava la representació de l'Ajuntament, dugues boleres amigues de l'excursionista i els senyors pares de la *Juanita* (*Don Pau* y la *senyora Antonia*).

Dijous, 8.—Al *Eldorado* treballa il *cavaliere* *Ma-pelli*. Endevina el pensament, hipnotisa fa altres jòcs de mans que no necessiten trampa. Es un número molt vell y molt passat de moda.—El fi de las *Alianzas* s'apropa. El mes entrant els hi direm si ha sigut noi o noia.—Atrets per la seva veu i per la flaire que despendeix el seu mocador, el *Nuevo Tenorio García Romero* omple'l *Nou*, ont les dones se'l mengen amb la mirada.

Divendres, 9.—*Sant Seronci*.—Incongruències entre en *Pep* i la *Tula*. Tantos a discreció.—Diràn la gent lo que vulguin, però com a sapiguer cantar, cap com la *Debriege*.—Qui vulgui riure, ja sab ont té que fer cap: a l'*Alcázar*, ont en *Fernando* serveix alegría a *dojo*.—*Don Optimo*, amic nostre de tota la vida, comença,

a 59 anys, don Optimol a tenir^{re} relacions formals. *Que se case, que se case!*...

Dissable, 10. — Sant Calepodi. — Gaudeamus privat en el Cosmos.—Papalina número vint de la setmana del Pájaro bobo.—Ball de bastons en el cap den Demetri.—Plouen cançons en el nostre concurs.—Comença a picar el sol.—Salut y peles.

Judici de faltes

Una preciosa senyoreta d'uns 24 o 25 anys, feia algú temps que era flirtejada per un jove net, sense que aquest pogués lograr lo que desitjava; amb tot i això, i com que entre ells ja hi havia certa intimitat un dia ell s'atreu a proposar-li si acceptava el ferlo feliç, durant un dia a cambi d'un pàpiro de 20 onses. La seva proposició fou refusada amb indignació, mes ell no's desalentà, ans al contrari, amb més insistència continuà sitiant el cor de la gentil noia; arribà a oferir-li cent onses, i aleshores el fort que's feia inconquistable are rendi deixant pas a l'anemic mitjansant, com se suposa, certes condicions; desde aquell moment ja quedà concertat el dia i hora per a trovarse, complint cada un d'ells amb lo que acabava de prometre.

Com a totes les coses, an aqueixa li arribà també el seu torn, i un cop satisfeta la set d'ell la noia li feu present que ella encare tenia la mateixa, doncs li mancaven les cent onses.

Com que el jove es creia que el terreny conquistat era nou i flamant, i segons pogué apreciar, resultava que ja s'hi havien sostingut en ell moltes campanyes, negà lo que havia promès, provocant un gran altercat amb ella, la que va prometre-li que'n donaria part a la justícia i que's posaria baix l'ampar d'ella.

Tal dit tal fet: posà l'assump-te en mans dels tribunals, i al cap de pocs dies se celebrava el judici.

Preguntat ell pel president de la sala lo que tenia pera alegar en defensa de lo que se l'acusava, digué lo següent.

—Ja veuràn: jo vaig llogar an aqueixa senyora un quarto, mitjansant cent onses amb les condicions de que no faria mala olor i de que seria estret; en quant a lo primer dec dir-los-hi que la pudor que feia era irresistible i en quant a lo segon no sigué conforme pactàrem, doncs quant

vaig ésser dintre vaig notar que al menys n'hi cabia un altre com jo.

Acabat l'interrogatori d'ell, el president se dirigí an ella, fentli la mateixa pregunta, a lo que contestà:

—Cert es, que aqueix senyor va llogarme el quarto en les condicions que acaba d'explanar, mes dec dir-los-hi que respecte a la mala olor, se comprèn que'n fes, puix aquest quarto se troba precisament situat al costat de l'excusat, i de lo que diu d'ésser gran, no deu ser-ho tant com ell vol suposar, quan a l'entrar-hi només hi capigué ell sol, tenint necessitat de deixar afora les maletes que portava.

Suceit

En una casa de mobles del carrer de Sant Pau fa temps que hi havia exposat un llit de matrimoni en qual capçalera s'hi veia un cartell en castellà, diguent:

«Aquí no's ven,
aquí's dona...»

—Vols venir al meu quarto, Paquitu, que m'ajudàs a planxar els llençols?

Doble paternitat

—Al jove, vol fer el favor de no pitxar tant! Me farà malbé la criatura amb aquestes empentes.

Retall

D'un periòdic de Vilafranca del Panadès:

«Concurso de huevos.—Hay gran interés en la comarca por el concurso de huevos que se organiza para las ferias de mayo; se nos asegura que habrá muchos expositores con ejemplares muy raros. No todas las cosas extrañas deben ser inglesas o americanas.»

Les dites fires son les tant conegudes amb el nom de «Fira dels enamorats».

Un debut accidentat

En un teatre dels voltants de Barcelona tingué lloc la setmana passada l'estrena del drama d'actualitat titolat «El bombardeig d'Adrianòpolis».

La mateixa nit de l'estrena, al simular l'atac un dels espectadors fou ferit d'una arma de foc que sens ningú saber-ho estava carregada amb bala. No cal dir que la representació fou sospesa desseguit, i un dels actors, dirigint-se al públic, digué:

«Amb motiu de la desgracia ocorreguda aquesta nit, la representació tindrà lloc demà diumenge a la tarde, però el bombardeig serà amb arma blanca.»

Lo que no va remarcar el nostre amic, que de cap sobre el llibre repetí en veu més forta:—El nom del pare?

—L'havem fet tots dos!...

No cal dir que'l nostre amic alçà el cap davant d'afirmació tan extraordinària.

Propaganda catòlica

Erem a l'època de la Setmana Santa.

El rector d'un poble de mala mort va pujar a la trona i després d'haver fet present als seus feligresos que s'acostaven dies sants i de dol, va dirigir-los aquest paragraf, més propi d'un comerciant que no pas de un capellà:

—Estimats germans: si heu de comprar ciris veniu a la rectoria que os els puc dar barato...

Nunciatura

Posem en coneixement de vostès aquests sugestius ròtuls que hem vist passant per distints carrers:

Al carrer de la Diputació, en una tintoreria: *Se surge en paños menores.*

En una carboneria de la plaça de Tetuán: *Carboneria del Sagrado corazón.*

I per últim aquest, que és al carrer de l'Universitat cantonada a Provença: *Tienda de comestibles y granos y demás géneros y garbanzos y patatas...* Y prou!..

* *

«CINE-PALAMOSENSE.—*Antigua Sala Nova.*»

Com si això no fos prou, de Palamós mateix i del mateix programa del Cine ne treiem lo que aquí ofrenem:

«*La Dernière Parole.*—Després del ja acreditat servei de carruatges, totes les setmanes se reben noves partides de palles y userdes, quina qualitat, segons acreditats professors veterinarians, es superior. Les userdes poden emplearse com a Tissanas, y els convido a pasar un ratet pera examinar les meves palles.—Garage Rue Augusto, n. 2.—Albert Bañeras.»

* *

Aquí en va un que'l podrán veure passant pel carrer de l'Hospital, 104, magatzem de mobles:

Aquí no se vende, se da.
No se da que se tira,
Y el que crea que es mentira
Que entre y se convencerá.»

ANUNCIS amb literatura humanitaria

L'un d'ells es el del *Cheap-Soap*. Fixin-se: sembla la proclama d'un casino revolucionari:

«NUESTRO PROPOSITO

Aprovechar las fuerzas de que está llena la naturaleza, empleándolas en beneficio de la humanidad ha sido nuestro constante desvelo. Después de repetidos estudios e incesantes esfuerzos, hemos logrado unir varias de ellas, formando el producto, que desde hoy se conocerá en el comercio con el nombre de

CHEAP-SOAP

R. G.—Spain

Modesta su denominación, como modestos somos nosotros, destinado así mismo está a las clases modestas de la sociedad a quienes ha de producir enormes ventajas.

Cheap-Soap, tendrá fervientes defensores entre el Clero pobre y Asociaciones religiosas.

Cheap-Soap, no faltará jamás entre la sufrida clase de empleados de ferrocarriles.

Cheap-Soap, se hallará por fin en todo hogar humilde, donde haya una mujer dispuesta a que su esposo e hijos

tengan siempre los vestidos limpios, y a que nadie pueda echarle en cara que no es pulcra.

Cheap-Soap, se impondrá como decimos, porque entre la clase a que está destinado, desgraciadamente muchas veces no sobran las pesetas para llevar a la tintorería o quita-manchas una falda, un pantalón u otra prenda cualquiera.

* *

L'altra es *tal pera cual*, i encare es més humanitaria que la primera. Es allò: *la ciencia y el obrero* comencen a ser els amos del món y tothom diu «Salut, revolució», al revés d'avans que dèiem «Salut y pesetes». Llegeixin si són servits i salut hi hagi:

«THE ALPINO-VEGETAL

La misión más noble del hombre es la de favorecer a sus semejantes y el proporcionar a los demás el medio para poder cumplir esta misión, es obra más meritória todavía. Con este doble fin nos dirigimos a usted para que, conociendo el *Thé Alpino* cuyas propiedades para evitar y combatir toda clase de enfermedades infecciosas, son bien patentes, pueda usted prestar a su familia, a sus parientes, amigos, clientes, conocidos y vecinos un señalado servicio, recomendándoles el uso de un producto vegetal que, sobre ser inofensivo, devuelve la salud al que ha tenido la desgracia de perderla y la asegura a quien corre peligro de no conservarla.

Con ello prestará un señalado servicio a la humanidad y se captará la simpatía y consideración de sus semejantes.»

“Saturno Park”

Han tornat les nits del *Saturno Park* amb les conseqüents pujades, baixades i relliscades, onades màgiques i curves màgiques.

El vespre de l'inauguració, fórem els periodistes obsequiats amb un banquet. Deliciós, però a la taula hi trovarem a faltar les taquilleres.

La concurrencia de cada nit és sempre abundosa i variada. No creiem que's pugui fer veritable vida alegre sense deixar-se caure cada vespre en aquell centre dels déus, ont tothom va mogut.

El tall

Arreglant-se per'nà al ball
la filla de l'Altadill,
tot mirant-se an el mirall
se va fè un tall de perill.
Al veure la sang a doll,
son pare, tot i sent vell,
desesperat com un foll
se'n va anà al carrer d'Urgell
a trobà un metge novell
i li diu:—Deixi el treball,
senyor doctor Borafull,
que la noia té un gran tall
a sobre mateix de l'ull.

Una carta den Llanas

Albert Llanas, com a bon escriptor, n'ha passades en aquest món de tots colors. Ha tingut èpoques de relativa abundor i èpoques de relativa escassetat... Lo que mai li ha mancat és el bon humor amb les conseqüents reaccions sentimentals i tendrívoles com aquella en que regalà a una criatureta una nina que deia «papà, mamà i morros de...».

Una de les fetes més cèlebres de la seva vida és la carta que envià una vegada al propietari de la casa ont vivia, en contestació a una altra carta d'inglès, seca i aterradora, reclamant-li el lloguer de tot un any atrasat...

Llegiu la copia, que és un model epistolar digne de recomanar-se a tots els *boers* perseguits per inglesos:

«Muy Sr. mío y de mi mayor consideración y respeto: Sabrá como he recibido su cartita, viendo en la misma que disfruta de mucha salud, como la mía (a D. G.). Veo también que su familia disfruta de igual beneficio, lo cual puedo decirle lo propia de los de casa, que tienen muchos más tratos con la salud que con los reales.

Me ha dado Vd. un placer grande brindándome ocasión en que ofrecerle mis principales respetos.

Después de saludarle otra vez, pues Vd. todo se lo merece, paso a decirle que en cuanto a lo que me dice en su carta, que es el objeto de la presente, de Vd. suyo que lo es, atto. s. s. q. b. s. m.

A. Llanas.»

Cuplets

(Vals de l'amor, o no llores tú)

No oblidaré mentres jo visqui
al primè home que'm va estimar;
jo era allavors molt joveneta,
feta una dòna me va deixar.
Se deia Albert, era un bon moço
i els ulls tenia negres i ardents;
quan erem sols, no més mirant-me
feia venir-me... mals pensaments...

Quan era fosc soliem
veure'ns en llocs deserts;
cada vespre's posaven
tots mos sentits desperts.
Florien nostres llavis
en prolongats petons
perque ens hi convidaven
els foscos carrerons.

Ell era, oh, sí! la meva vida
i ell m'estimava tan bojament,

que lluny de mi no sossegava,
que m'abraçava molt fortament.
El nostre amor ens encenia
i ens engrescàvem a cada punt,
fins que arrivà lo inevitable,
que jo vaig caure de cap-per'munt.
Estimat meu, videta,
tu ets el meu sol encant,
no et moguis dels meus braços,
—li deia sospirant.—
Are ja soc feliça,
lo que es l'amor ja sé;
no't moguis dels meus braços
que jo no'm cansaré.

Després d'un any de fer postures,
de fer monades, de fer l'amor,
el molt crudel va fugí un dia
deixant espines dintre'l meu cor...
Jo vaig plorar per la perfidia,
m'arrepentia del meu descuit;
per consolà'm vaig cercà un altre
que tingués traça per a omplir el buit.

Desde llavors ma vida
segueix el seu destí,
no sé les aventures
que m'han passat a mi.
Jo soc molt carinyosa
i ardenta de debò;
si hagués de dormir sola
tindria molta pò.

La menta

En una tenda de pesca salada dels barris baixos de la nostra antiga i mai bastant alabada Tarraco, que amb tot i esser de pesca salada hi concorren un devassall de raspets, per cert molt salades també, va haver-hi el següent diàle, queg, per lo curiós, a mi'm va cridar l'atenció.

Doncs, en la dita tenda va entrar a comprar quelcom una noia, i adonant-se de que en un gerro hi havia menta, de la que generalment s'usa per a guisar les faves, i com es natural, la noia va demanar-ne, a lo qual la mestressa complacenta accedí desseguida. Però sigui que les dones mai estan contentes, o per lo que's vulgui, el cas es que la noia va exclamar:

—I arel que és mustia aquesta menta.

Contestant la botiguera:—No ha de ser mustia! Figuris que del diumenge que la tinc dintre.

I la noia va exclamar:—En això té molta raó, doncs amb tants dies de tindre-la a dins te motiu suficient per a estar, no mustia, sinó seca i tot.

- Noia, tinc un negoci entre mans que és de primera.
— Vejam si a l'últim podràs tapar algún forat.

Malgrat els nostres contradictors, i això que en tenim de ferm, nosaltres ens tenim del tot tiessos sobre lo dit de la *Pastora Imperio* en el nostre passat número; i per a tancar de cop la controversia incipient, direm que l'Alomar en el seu hermós article publicat en nostre mare l'*Esquella*, coincideix amb nosaltres quan diu que les dançatrius castices estil Pastora s'han d'exportar. Diu el poeta que s'han d'exportar, i nosaltres fem més, senyalem el veïcol d'exportació, que és, sense cap dubte, la *caixa de panses*. Als que'ns diuen que no coneixem l'Andalusia, els direm que de tant que la coneixem posem en pràctica aquell adagi que diu «qui no't conegui, que't compri» i a tots el demés comunicants els hem de fer present que amb dones

Pastora Imperio

del geni, de la sang, de la viriò i de la casta de la *Pastora Imperio*, no s'hi podria fer *foyer*. I si amb una cupletista no s'hi pot fer *foyer*, ja faràn el favor de dir-nos què s'hi podria fer.

Això no vol dir que la gent no l'ha d'anar a veure, però no més a veure, perquè la tal *Pastora* es de *mira i no'm.tocs*.

Com que nosaltres ja hi hem anat i tornat anar i segurament encara hi tornarem si no tenim cap *encuantra*, aquesta setmana ens hem dedicat a les estrelles que sense ésser tant *castices*, ni tan fieres ni tan de la flamarada, fan les nostres delícies i les de cinquanta mil barcelonins més que les contemplen de les maneres més expressives i en tots els matços haguts i per haver, desde la mirada *fraudenta* fins a l'abraçada estreta i llarga que estreny uns muscles mentres n'estira d'altres. Aquestes són les *Tudelinas*, que tornem a tenir al *Royal Concert* amb la complascència de tothom; l'*Adelina Cortés* debut gloriós del dimars passat; el *Trio Moreno*, dominador del ball clàssic i

la *Violeta*, la *Rosalito*, la *Macarenita*, la *Coralito* i la *Espania* fan en el *Royal Concert* i en la concorència lo que deuen fer amb els seus *tocayos* les hurís del cel de Mahoma.

El Teatre Arnau fa la seva vida alegre amb 35 artistes, 35, i el *Canela chico*, que val per dos, sense comptar el debut de la *troupe* equilibrista Oliveres que qual-sevol nit es trencaràn el cap de la manera més artística. No podem sortir de l'*Arnau* sense dedicar un pom de flors a l'*Eugenia Roca*, que deixa cada nit millor plantat el pendó de l'escola catalana en el ram del cuplet.

Ah! si l'*Eugenia Roca* ens dongués lo que li demanariem. L'Eden Concert, després de tancat el *Paris-la-Nuit*, ignominiosament tancat per qüestió de quatrini, seguint la famosa tradició barcelonina, ont tot lo que es tanca és per lo mateix, s'ha reduït la gresca en l'antic *foyer* i com que la concorència hi està més espessa, la gresca també en resulta més i una cosa va per l'altra.

Mentrestant a l'Alcàzar segueixen coronant-se de gloria les artistes amb la gran 2na *Revue* que té més èxit cada nit, amb els nostres cuplets, la *commere* nova, de quina ens ocuparem detingudament, posanthi-els cinc sentits, aixís com ho hem fet de la simpàtica *Revilla*, elegantíssima compère i l'inimitable *Lola Cervantes*.

Amb aquesta no hi hem pogut posar els cinc sentits, però consti que'ns en morim de ganes.

El dia que ho logrem, ho farem avinent als nostres llegidors. Perquè nosaltres som aixís! Lo que no vulguis per a tu no ho vulguis per a ningú i tota Espanya és pels espanyols.

La bomba final es l'anunci del debut de la *Napierowska* al Tívoli, el dia 16.

Decididament la cosa *marcha en popa!*

Resposta oportuna

Caçat al vol a la tarda del dijous Sant, en una font que hi ha entre mig de Sant Andreu i Moncada, en el lloc nomenat «Restaurant de l'Alzinar».

Dita font, se veu molt concorreguda pel bon camí que hi ha, i apropet que és dels dos llocs citats; i en l'esmentat dia van anar-hi un floret de xicotetes capaces de fer tronar y ploure.

Una d'elles, tant prompte hi arribà, desseguida anà per a beure, i al volguer obrir l'aixeta, de cap manera podia (l'aixeta s'obre apretant) i una de ses amigues, al veure-la tant enfeïnada, li va dir:

—Que no pots obrir-la?

—No, que no puc: amb l'estona que forcejo no mes he pogut fer-la degotar.

A lo que va contestar l'altra, ingenuament:

—Pitxa fort, dòna, pitxa fort; que pitxant, raja.

Modes i maneres de des-
xifrar les borratxeres

DITXOS VULGARS

Un andalús: Una pítima.
Un pescador: Va a la vela.
Un mariner: Una tormenta.
Un eclesiàstic: Una mantellina.
Un fogonista: Una fumatera.
Un adroguer: Una paperina.
Un taverner: Lluquets.
Un senyor: Un mareig.
Un fuster: Serradures.
Un elegant: Una turca.
Un trinxeiraire: Un pet.
Un mfenestral: Alegrois.
Una castanyera: Una torradora.
Un naturalista: Un lloro.
Un manobre: Una viga.
Un domador: Una mona.
Un gitano: Està mató.
Un frare: Un gat.
Un cotxero: Els fanals encesos.
Un llenyater: Una pinya.
Un sarauista: Ja la ballem.
Un arquitecte: Va de tort.
Un rellotger: No va a l'hora.
Un carreter: Una curda.
Un impressor: Fa esses.
Un escriptor: Fa mala lletra.
Un peixeter: Mollets.

Els noms de les dones

La dona del carter: la cartera.
La dona del món: la mona.
La dona de l'abogad: la bogada.
La dona del manyà: la manyana.
La dona del mico: la mica.
La dona del carreter: la carretera.

Històric

En una botiga del carrer de Monterols, de Reus, l'avant-vespre de Sant Josep entrà un pagès d'aquets que no han sortit mai de casa, i sens donà el bon dia preguntà si venien farina de faves. La senyora li en senya un paquet de puré «Baget» i li diu:—Veu, això és puré de faves.

I no entenent la paraula puré insistí el pagès, dient-li:—Però, això, es farina de faves?

A la qual insistent pregunta li contestà la simpàtica dependenta:

—Això es el polvo de la fava.

MAX.—

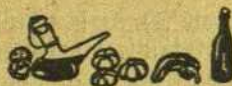
—Me tornes dues pessetes falses.
—El teu pare me les va donar.

De compres

A Sant Feliu de Guíxols hi ha una botiga de corbates que està representada per un dependent jove i barri-laire.

Fa pocs dies va anar-hi una noia, per cert molt bufona, a comprar una corbata i una agulla pel seu promès. El dependent va ensenyar-li lo milloret que tenia i la noia va triar una corbata i una agulla, diguent al jove dependent tota vergonyosa:—Voldria veure l'efecte de la agulla posada al nus, i com que'l meu promès no hi té gaire traça, faci el favor de col·locar-me-la vostè.

I el dependent, fent mitja rialla papitesca, li va contestar:—Amb molt gust, senyoreta.

La espelma

En Carlitos era un jove dependent de una de les més importants cereries de Barcelona i tenia relacions amb una xicota molt guapa que vivia amb la seva mare, que era viuda, i molts dels dies es quedava el

treballava, dient-li que li dongués la honra de la seva filla, contestant-li l'aludit dependent:—Senyora, aquí no en venem d'honres, aquí no més tenim espelmes.

—Mamà, que no ho veus, en en Lluïset ja no se li aixeca.

novio a sopar per a fer-los-hi companyia. I un dia es varen trobar amb que el llum de carburo anava malament, i la mare va baixar a comprar una espelma. Mentres tant la parella va quedar a les fosques els precisos moments... que la mare va anar a comprar lo abans dit.

Al cap d'un quant temps la parella va renyir, i la noia es trobà en estat interessant, en vista de lo qual la mare se n'anà a trobar al jove en la botiga ont

Caçat al vol

En un hostal dels afores de Barcelona s'hi hostatja per una nit un viatjer ambulant; després d'haver menjat algunes sopes i altres menjars propis d'un hostal de poble, preguntà a l'hostalera si tenia ous ferrats, i ella li respongué:—Ferrats, no senyor.

Interrompent-la, el viatjer afegí:—I remenats?

—Remenats tampoc, però si vol ja els remenarem.

Endevinalla

N'hi ha de llargues i de curtes,
de primes i de groixudes
i casi sempre la dóna
es qui les fa ser mogudes.
Tant si es llarga com si es prima
en el cap hi té un forat,
i tota ella es per tapar-ne
d'altres, estrets o aixamplats.

(La solució al número vinent.)

Solució al número passat: La llana del matalàs.

CORRESPONDENCIA

La T.—Vostè sí que la té bona la broma. Li publicarem lo que ens envia.—La T contenta: Això ja no és lo mateix de l'altre T, encare que sigui de la mateixa:—Un pagès de Sant Andreu: Ho aprofitarem.—Ti ola K K: Aquesta sí que per índole especial de l'assumpte no li puc insertar.—K R D al Picarol: Les guardem.—Iamete: En farem un xisto.—Deg E Narat: Aprofitem lo de la Bonanova.—J. Escofet: Moltes mercès.—Jopeci: N'aprofitem un. L'altre està ben escrit però és massa vell. Li recomano que's cudi una mica més de l'ortografia. Entre poc i massa.—J. A. Li.: Ens els quedem per a publicarlos: M. B. T: L'aprofitarem.—Nick Brosoling Detective: Ont va a parar amb aquest conte? Ja sab lo que costaria la publicació d'una cosa aixís?—Una altra vegada ja'l varem rebre i no'l varem publicar per la mateixa raó que are.—Cardinyaire: Home, home, aquell final es més que denunciabile; es punible.—Una Sofista: Serà publicat.—Pep Vidal: No hi neu que ho entengui.—Un lector embafat dels ous, figues i demes esquerositats: La raó li sobra, però què hi farem si el públic no pensa ni com vostè ni com jo.—Lluís Prat: No varem ser a temps a publicar-ho. Mercès mil.—Alias Murillu i Capdemort: Sí, senyor; serà exposat; m'alegro que li hagi probat el viatge.—Maria Casa Ponsa.—Està molt bé, però seria denunciat.

Xaranga: Li diem lo mateix que a la senyora Maria Casa Ponsa.—M. T. Capfil: Aprofitarem el xisto.—Un Piri-neo: Estàn bé, però l'assumpte es poc nou.—Reco Lons: Tampoc és nou.—J. T. M: No s'enten gaire la lletra.—Pep Corrido: Vostè escriu bé, però li falta practica. Procuri trobar assumptes nous i vagi escribint.—Estuja: Envii-ne d'altres, perque aquest no és compatible amb la llei.—Llum i Fum: Es molt bonic i serà publicat.—K. Maston: Se publicará.—P Junca: Aprofitarem lo que ens envia per a fer-ne un quèntet. El senyor Administrador li enviarà lo que vostè demana.—Un llepat: En farem un xisto.—Rolant I: En farem un altre xisto.—Nao: Aprofitarem dos xistos i un dibuix.—G. Llande: Se publicará lo que va enviar el día 14 de març.—Un tranquil: La guardem.—Arias Espelma i Tauleta de Nit: Faci'l favor de mirar les notes dels números 225 i 230: De lo que ens envia n'hi publicarem alguna coseta.—Bachus: Qui s'hi atreveix?—Hug: Es massa declarat.—P. Duñach T. K. K: A vostè li manca practica. Practiqui's,

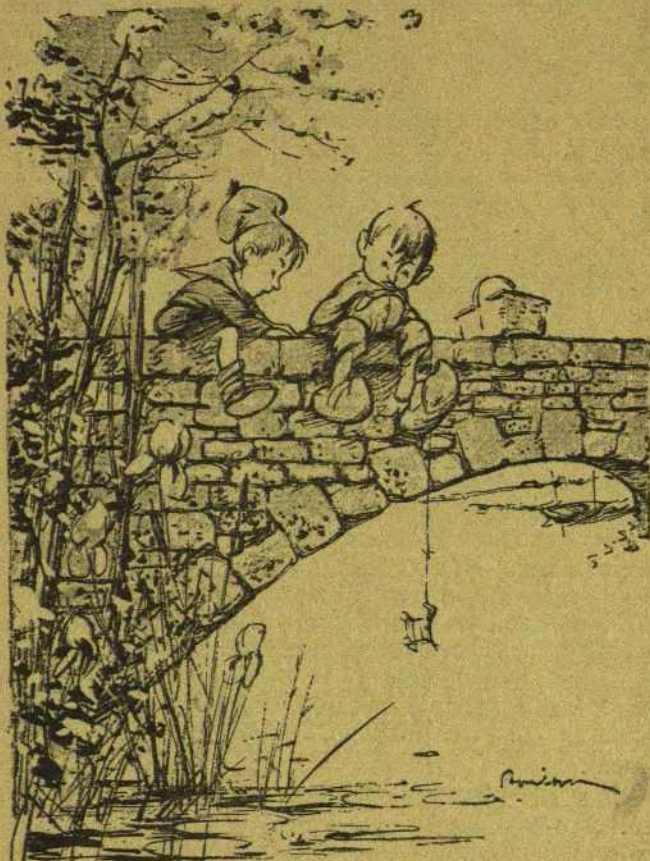
i li publicarem lo que ens envia.—Mister Jhon: Procurarem arreglar lo que vostè ens diu, i lo que ens envia per l'Almanac mirarem si ens convè.—Kaligula: L'aprofitarem.—Trem (a) Fort: Es massa escabrós.—El Comendador: Fa alguns dies varem rebre un assumpte igual Mirarem a veure quin publicuem.—Rap-buf: El publicarem.—Clar i Net: Res d'aquestes institucions.—Serpiente B. O. A: No son gens nous.—Ribas Robas Rubas: Nprofitarem un troç.—Racu-Lons: N'aprofitarem una.—Alej: No li entenc l'apellido. Lo que ens envia ja ho hem publicat.—Kettus: Es poc nou.—Massa Net: Li anava a dir que és massa brut, però semblaria un jòc de paraules o un jòc d'altra cosa.—Pilatos: Aquell inglés de Bilbao parla massa clar.—Un Mata Roni: Se veu massa.—El noi d'Arbeca: Ens fa por.—J. Pi Samoll: No hi ha valor per a publicarho.—L'aputacari de Santa Clara: Publicarem l'endevinalla.—Ca Lltrem. A. Dó: Son poc nous.—Nick Ferrater: Es massa vert.—Rossendo M: Es poc espontania.—Feide: No té defensa.—Tema: No'l podem servir.—Papitu Rubiales: Sento molt tenirli de dir perque lo que ens envia està bé, però és massa fort per a ser publicat en el nostre setmanari.—Llep a Xo: Vostè no mira gaire prim.—Un Papilaire: Moltes mercès per la nova que ens envia. Pregunti al senyoret de qui vostè ens parla perque les estrelles graviten i vejam què li respondrà.—P. d. L. Està bé, però li falta practicarshi.—Picarole: Es molt poc nou.—Un parruquer: No ho entenc.—Ai noi: Es molt caio, però seria denunciat.—Rogés: Aprofitem el xisto.—Roo: No pot ser.—Els del Palco: No tenim el gust de conèixer als seus competidors, però'ns sembla que també deuen ser unes bones peces. Ens quedem lo que ens envien, per a posar-ho al torn de publicació.—El perruquer den R: També és escabrós de debò.—Palpat Sempre: Ens la quedem.

Pitus: Les observacions de vostè son mot atinades, però, creu vostè que el cavall se cansará del verd? Respecte a la pujada dels senyors de qui ens parla, un dia o altre serà però més ens haurán de respectar ells a nosaltres que nosaltres an ells.—Boca de Rab: Es massa fort.—T. Dono Cigala: Acceptat.—Pere Sos: Primerament li diré que la nostra missió no és moralitzar i segona que no volem molestar a ningú. Abans en aquesta casa no's mirava gaire prim, però are s'hi mira. El PAPITU és una cosa que qui l'ha vista i qui la veu... Lo que vostè ens envia està molt ben escrit i serà publicat.—Un florero. El publicarem.—Un protector del barri del Tomatec: Des de que les simpàtiques persones d'aquest barri se van pendre a mal les nostres inofensives bromes, varem decidir no publicar mai més res d'aquella simpàtica barriada.—Pepeillo: No és pas molt nou, que diguéssim.—Un capellà renegat: Ho guadaré pel Calendari.—Piera: El d'aquesta vegada és massa rebuscat. Vostè, si vol, en pot trobar de millor.—Robespierre: Son massa verds.—3 neulas Q. Card-Rien: Enviin-los i potser ens entendrem.—Pilo y Pepilo: Es verd com el que ho sigui més.—

CONCURS MUSICAL

Composicions rebudes: Mandanga, Tutti, Nessom Ertsallop, Quim, Pam, Lluçàs.

≡ L'HUMOR ESTRANGER ≡

— I els peixos, fan pipí dins de l'aigua?

— Ella està boja per ell i ell boig per ella.
— Doncs digues que viuen en bona intel·ligència.

ELS MOSSEQUES

— Té, ara te'n faré veure un d'un agent.

— L'únic home a qui jo estimaria... I no'm pot donar ni cent pessetes cada mes.

DR. SERRALLACH

Consulta económica: De 7 a 9 Jovelianos, 9

especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinaries.
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12.

MATRIU I VIES URINARIES
DR. FARRÉ PIJUAN

Rambla del Mig, 7 pral.
(davant del Liceu)

Consultes { de 4 a 5 especial
de 6 a 8 econòmica

Per a montar
amb comoditat
y sense fatiga
compreu bicicleta

SANROMA

Balmes, 62 - Telefon, 1445
BARCELONA

LADILLAS (Cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (Carrer Nou)

MALS SECRETS

curació ràpida amb les especialitats

PARADELL

28 ANYS D'ÈXIT

DR. M. CAMPS

VIES URINARIES
SÍFILIS - MATRIU
Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

CONSULTA PARTICULAR:

Ronda Universidad, 14, pral. 1.ª - De 3 a 5.

CONSULTA ECONÓMICA:

Fusteria, 2 y 4, 1.ª. - (Entre Plasa A. López y Carrer Ampio)
de 12 a 1 y de 7 a 9 nit

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas

— i electricitat —

Instal·lacions i reparacions

Lloguer i venda a plassos

— PONENT, 42 —

Posada MAYORAL

(Avans Puerto Rico)

Boniques habitacions a preus excessivament módics, amb túbres i electricitat

Molta netedat

Sant Rafel, 10

AFRODISINA

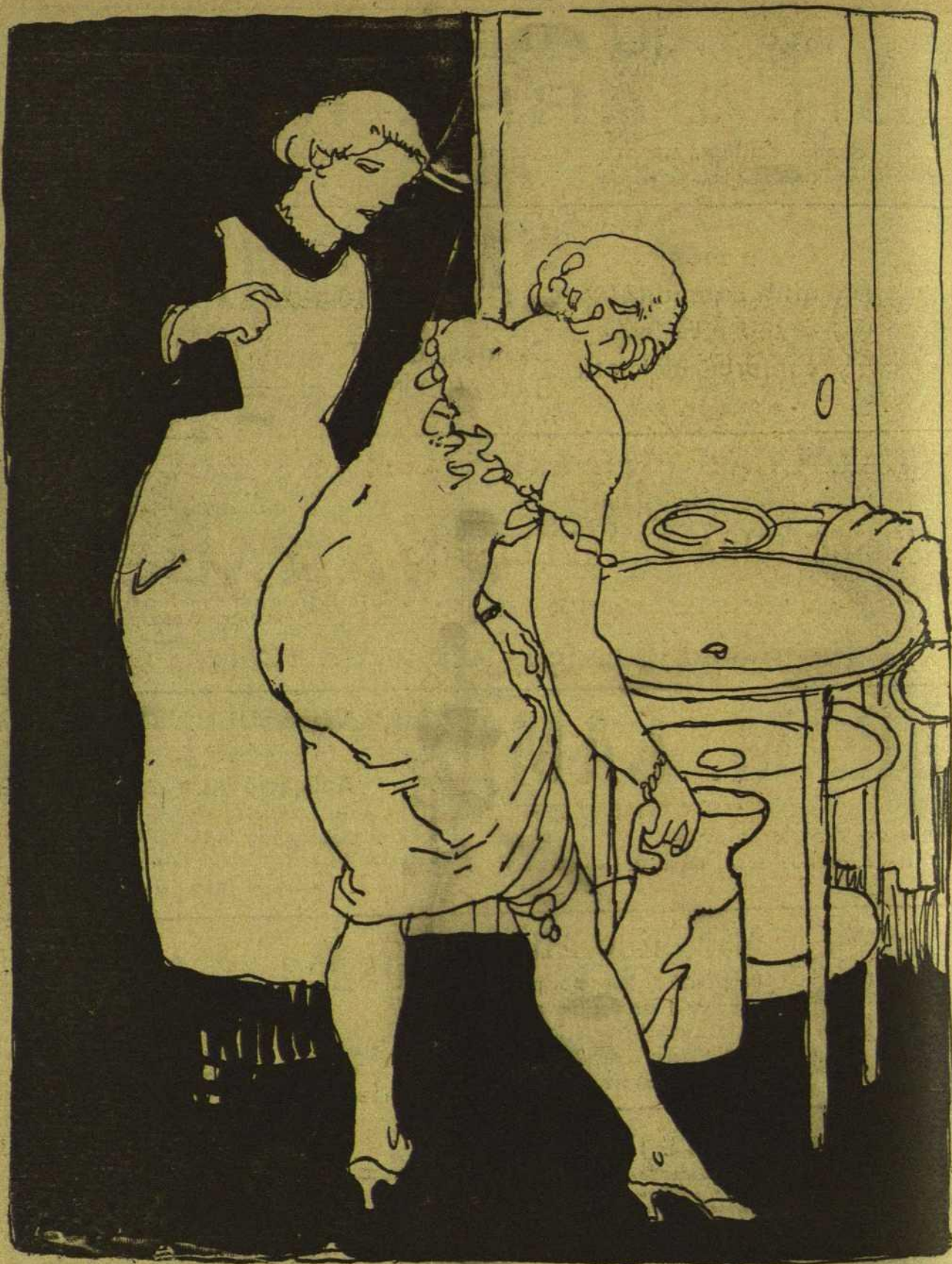
TINTURA MADRE DEL DR. GILKENS

Especial pera combatre la debilitat intelectual, impotencia, esterilitat, agotament nerviós, sense produir efectes desagradables en el organisme malgrat l'edat del que la usi

Preu: 5 pessetes

Dipòsit FARMACIA ALEMANA - Gran Via Diagonal, número 440

DEMANEU "ANIS PAPITU"
Y LICOR "ORO LÍQUIDO"

— Tu, noia: esquerdat altra vegada?
— Ail no me n'havia adonat; dec haver-ho fet a les fosques.